

## "El CIE és terra sagrada"

Dg, 17/01/2016 per Catalunya Religió



(Glòria Barrete –CR) "Estem davant d'un lloc especial, no és un lloc normal. És un lloc on dins d'ell, i dins de la resta dels set centres d'internament d'estrangers que hi ha a l'estat espanyol, acull molt patiment, històries de dolor, de molta frustració i desesperació... estem en un lloc que és terra sagrada". Amb aquesta afirmació ha començat la vetlla de pregària davant del CIE de Barcelona aquest dissabte al vespre. Convocats pel grup de voluntaris de la Fundació Migra Studium que visiten els interns, una cinquantena de persones s'ha aplegat davant les portes del CIE "per demanar a Déu el tancament definitiu del CIE de la Zona Franca i de tots els CIE."

Sota el lema *Era foraster i em vau acollir*, la pregària ha comptat amb alguns cants, lectura de testimonis d'interns que el grup de voluntaris ha visitat, i alguns textos de diferents religions. "Ara mateix el CIE de Barcelona està tancat, està en obres, no hi ha gent tancada aquí", han recordat. Però això no vol dir que no se segueixin expulsant persones, que no se segueixin detenint persones al carrer i que no se segueixin traslladant persones a altres CIE de l'Estat per ser expulsades. "Creiem que té sentit trobar-nos aquí", han afirmat, "si no és aquest CIE qui té persones tancades, hi ha altres a tota la geografia espanyola i a la Unió Europea on sí s'està tancant gent i expulsant-la".

*"Hassan va néixer al Marroc, té 31 anys. Va arribar com a menor no acompanyat i ha estat en el CIE en altres ocasions. El 2011, quan el van despertar "a les cinc del matí" per anunciar-li que el pujaven a un avió rumb el Marroc, amb prou feines va donar-li importància: no deixava ningú enrere. Hassan tenia prohibit entrar a Espanya fins el 2021. Però ara les seves circumstàncies són diferents: té parella, un bebè de quatre mesos del qual té cura, i un treball carregant i descarregant camions a Mercabarna, només a 15 minuts caminant del CIE. Ironies de la vida. Ara que encarrilava la seva vida, després de catorze anys entrant i sortint d'Espanya, seny ràbia. "Ens tracten com a gossos, ens expulsen com a gossos". Però no es dona per vençut. "M'és igual que m'expulsin... Tornaré! Encara que hagi de jugar-me la vida una altra vegada. Tinc aquí la meva família i el meu fill".*

### Vides truncades

Moltes de les persones tancades als CIE són persones que tenen una vida amb somnis, esperances, projectes, il·lusions, família, treball; persones amb valors i objectius, que comparteixen la vida amb altres... Persones ben normals, que veuen com la seva vida s'interromp per culpa de l'internament.

Aquest és un centre de detenció, de privació de llibertat de persones migrants. Estan tancades aquí en espera de ser expulsades del territori espanyol, i la decisió de privació de llibertat és una decisió administrativa, de l'autoritat governativa, com diu la llei d'estrangeria.

Des de la Fundació Migra Studium denuncien aquesta pràctica: "Si anem a l'arrel, tenim molts dubtes de la legalitat i la legitimitat de l'existència d'aquests centres". A l'estat espanyol hi ha set centres d'internament d'estrangers, i la Unió Europea compta amb un total de 284 centres com el de la Zona Franca.

### **Invitació a una acollida incondicional**

La pregària d'aquest dissabte era una invitació a acollir l'altre, l'immigrant, "tant del qui és refugiat com del qui no ho és". Alhora, era una invitació a un estil d'acollida, "que com ens diu el **papa Francesc** en aquest any de la misericòrdia, sorgeixi de contemplar a través del silenci i la pregària, la misericòrdia de Déu i assumir-la com a propi estil de vida". Una invitació a una acollida incondicional, a l'hospitalitat.

En el capítol tres de l'Èxode, **Moisès** descobreix l'esbarzer cremant que no es consumeix i decideix apropar-se. Llavors el Senyor li diu: "No t'apropis, treu-te les sandàlies perquè aquest lloc que trepitges és terra sagrada".